

Den fina balansen mellan kol och syre

När vi betraktar universums stora strukturer, från galaxer till stjärnor, och sedan förflyttar oss till de minsta partiklarna som bygger upp vår värld, kan vi inte undgå att fascineras av den precision och ordning som genomsyrar allt. Ett särskilt exempel är den process där tre heliumkärnor under extremt specifika förhållanden smälter samman och bildar kol — ett av de viktigaste grundämnena för livet. Processen är så exakt att även en minimal förändring skulle göra det omöjligt för kol att bildas, och därmed förhindras skapandet av allt organiskt liv som vi känner till.

Man kan fråga sig: Varför är denna process så noggrant balanserad? Om energinivåerna hos heliumkärnorna var något annorlunda skulle antingen ingen kol bildas, eller så skulle för mycket syre bildas. Denna balans mellan kol och syre är helt avgörande för att liv ska kunna existera.

Men är det verkligen en slump att dessa förutsättningar existerar? Eller pekar den noggranna balansen på något större, något djupare?

I islamsk tradition beskrivs skapelsen som ett uttryck för Guds vilja och visdom. Koranen säger:

”Han har skapat allt och fastställt dess mått på ett exakt sätt” (25:2).

Denna vers belyser att inget i skapelsen är resultatet av slumpen; allt är utformat med precision och syfte, precis som processen där kol bildas i stjärnorna. Den exakta balansen som krävs för att helium ska kunna bilda kol kan ses som ett uttryck för denna gudomliga plan. Universum är inte bara ordnat — det är djupt sammanflätat med en struktur som verkar syfta till att möjliggöra liv.

Frågan om universums finjustering leder oss till en större reflektion: Varför är universum så precis anpassat för att tillåta existensen av liv, och särskilt medvetet liv som vårt

eget? För islam är svaret tydligt: universum är skapat med ett syfte. Livet är inte en tillfällighet, utan ett uttryck för Guds vilja.

”Sannerligen, i skapandet av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag finns tecken för dem som har förstånd” (3:190).

Här finner vi en djup koppling till tron på en skapare. Den finjusterade balansen mellan kol och syre, det faktum att en liten förändring i de fysiska lagarna skulle göra liv omöjligt, kan tolkas som ett tecken på att världen inte är en slumpmässig konstruktion, utan snarare en medveten skapelse. I islamsk teologi kallas Gud *Al-Khaliq* – Skaparen, Han som medvetet har skapat och format universum med precision.

Denna ordning väcker också en känsla av tacksamhet och förundran. Selma Lagerlöf skriver i *Gösta Berlings saga* om hur naturen och människans liv är sammanflätade med en djup mening. I Lagerlöfs världsbild är det som om varje händelse, varje skeende, bär på en osynlig ordning, ett

underliggande syfte, precis som den noggranna balansen i universums byggstenar. Universums finjusterade processer påminner oss om vår plats i en större kosmisk helhet. Vi existerar, mitt i detta perfekt anpassade universum, som en del av en större berättelse. Vi är skapade med avsikt, och våra liv har en djupare mening.

Kanske är det just denna finjustering som leder oss till insikten att vi inte är ensamma i ett kallt och likgiltigt universum. Universum, med sina perfekta förutsättningar för liv, bär på ett budskap om att vår existens inte är meningslös. Koranen uttrycker detta med enkel men djupgående klarhet:

”Han som har skapat allt på bästa sätt och inledde människans skapelse av lera” (32:7).

I denna vers framträder den islamska övertygelsen om att livet, i sin kärna, är meningsfullt och medvetet designat.

I stjärnornas inre, där kol bildas, kan vi därför se en spegling av Guds skaparverk. En process som vid första anblick kan

verka kall och mekanisk, avslöjar vid närmare eftertanke en djupare skönhet och ett syfte. Den är ett tecken på en skapelse som är finjusterad, avvägd och fylld av mening.

Så när vi betraktar natthimlen och ser stjärnorna lysa, kan vi känna en ödmjuk tacksamhet för den ordning som möjliggör vår existens. Vi är inte övergivna i ett kaotiskt universum. Vi är del av en skapelse som vittnar om en större sanning — att vi är skapade för ett syfte, och att varje aspekt av vår värld, från de största galaxerna till de minsta partiklarna, är en del av denna meningsfulla ordning.